

РЕШЕНИЕ

№ 3374

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10886** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на И. П. Д. от [населено място] и по жалба на Е. Х. Г. - М. от [населено място], срещу Разрешение за строеж №Б-24/19.03.2019г., издадено от главния инженер на Столична община както и инвестиционен проект от 19.03.2019 г. за строеж „Интегриран проект за водния сектор на [населено място] - Дубльор на ляв В. колектор и реконструкция на съпътстващата инфраструктура: участък от ДЛВК от Д.Пр 1 до П.Т.19а на разстояние 15 м от О.Т. 19 пред кв. 4а, м. „Х. Д.“ М., намиращ се на територията на район „С.“, Столична община (СО),

Жалбоподателите И. Д. и Е. М. с отделни жалби, с идентично съдържание претендират за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона.

Поддържа се, във всяка от жалбите: че оспореното разрешение за строеж (РС) №Б-24/19.03.2019 г., както и инвестиционния проект към него са незаконосъобразни - постановено в нарушение на чл. 26, 34 и 35 от АПК – жалбоподателите не са уведомявани за процедура по издаване на РС в полза на СО, а според изложението засегнати от РС техни имоти са в съсобственост със СО, не била изпълнена процедура по чл. 183 от ЗУТ; Нарушения по чл. 182, ал. 1 и чл. 183, ал. 1 от ЗУТ, които водели до унищожаваност на издаденото РС, за което се сочи съдебна практика; твърди се неприключила процедура по отчуждаването на имоти за нуждите на обекта, за който

се издава РС; оспорва се доказателствената сила на А., който е издаден в полза на СО без да е съобразена собствеността на жалбоподателите върху имота, за който този А. се отнася; излагат се оплаквания за незаконосъобразност на други действия на СО, които съдят приема като претенции за собственост от двамата жалбоподатели. Счита се, че като собственици на имот пл. №53 попадат в кръга на заинтересованите лица по чл.149, ал.2 ЗУТ и е следвало да бъдат възложители на строежа за който е издадено оспореното РС. Излагат доводи, че имотът За който се легитимират като собственици с приети по делото нотариални актове (НА) е идентичен с имота, предмет на Заповед №СО-РД-40-37/15.09.2010г. и за който впоследствие е бил съставен Акт за общинска собственост (АОС). Поддържа се, че администрацията упражнява превратно правото си на власт, тъй като с влязло в сила решение на АССГ в предходно производство са отменени издадени през 2012 РС Б-12, посочено като чест от оспораното РС № Б – 24/19, тъй като съдът е установил, че за част от имот на жалбоподателите не е проведена процедура по прекратяване на съсобствеността на имота. Оспорва се, че СО се легитимира като собственик на имотите, които са предвидени в инвестиционния проект за обслужващи строежа са декларативни актове, които нямат конститутивно действие, а от това следва, че СО не е в състояние да докаже собственост на имотите в пълен обем. Според оспорващите, трасето на обекта на РС преминавало през имот – самостоятелен обект и собственост на Д., който представлявал сграда, в режим на търпимост, нанесена ва КККР с отделен идентификатор, а от това действията на СО, се приемат като разпореждане с чужда вещ, което било недопустимо. Оспорва се, че отчужден през 2010 г. имот ПИ № 55 със заповед РД-40-36/15.09.2010 г. от неустановен собственик, бил с неустановена идентичност, с имот с идентификатор 68134.509.55 по действащата сега КККР. При очуждаване не са обособени имоти с отделни идентификатори, като общо отчуждената площ, която попада в [улица] кв. м. а по заповед РД-40-36/15.09.2010 е 12609 кв. м. а това не било съобразено при издаване на оспорваното РС, както и нямало отразяване в инвестиционния проект към РС от 19.03.2019 г. Оспорва се изобщо правилността на процедурата по отчуждаване, тъй като отчуждаваните имоти не са били обособени по площ и граници, като кадастралните да съвпадат с регулационните. В решение по адм. дело на АССГ - 12183/14, от страна на решаващия съд било установен спор за материално право по отношение имот с идентификатор 68134.509.55. При провеждане на отчуждителната процедура от имот № 1153 с площ 1244 кв.м е отчуждена част от имота с плащ от 780 кв.м. и е обособен имот с идентификатор 68134.509.1739 по КК с площ от 813 кв.м., следователно са придадени без основание към отредения имот .....1739 33 кв.м., на които жалбоподателите са собственици. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. представя списък на разноските.

Жалбоподателката Е. Г. - М. не взема участие в това производство.

Ответникът - главния инженер на Н. – СО, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Излага съображения по същество за недопустимост на оспорването, тъй като отчуждителните процедури по отношение на засегнати имоти но жалбоподателите са приключили и определеното обезщетение за това е платено. Представя платежни нареждания за преведени суми в полза на всеки от жалбоподателите. Претендира за разноски

Заинтересованата страна - Столична община, оспорва жалбите и моли съда да ги остави без уважение, ако не приема недопустимост на оспорването. Чрез

процесуалния представител поддържа, че РС №Б-24/19.03.2019 г. е законосъобразен административен акт и жалбата е неоснователна. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за продажба на недвижим имот №127/27.07.2006г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №48390 като Акт №20, том LLXVI, дело №30629/2006г. жалбоподателите Д. и Г. се легитимират като съсобственици на ПИ пл. №1199, кв.4а, м. НПЗ „Х. Д. - М.“, целият с площ от 22000 кв.м., заедно с построените в него сгради, подробно описани в акта. С НА за допълнение на нотариален акт за продажба на недвижим имот №79/20.04.2012г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №15268 като Акт №42, том XXXIV, дело №136259/2012г. в НА №127/27.07.2006г. на стр.1, ред 18 и 19 след израза „имот пл.1199“ е допълнен изразът „който е идентичен с имоти №, №52, 53 и 55 от кв.4а по плана на [населено място], м. НПЗ „Х. Д. - М.““. С НА за допълнение на нотариален акт за продажба на недвижим имот №141/02.07.2012г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №27959 като Акт №4, том LXV, дело №13443/2012г. в НА №79/20.04.2012г. на стр.1, ред 19 и 20 след израза „55“ е допълнен изразът „идентичен с ПИ № №1153, ПИ 1169 от кв.4а по плана на [населено място], м. НПЗ „Х. Д. - М.““.

Във връзка с инвестиционни проекти за подобряване на техническата инфраструктура са проведени отчуждителни мероприятия, като част от тях засягат имот на жалбоподателите. Към настоящ момент, всички заповеди за отчуждаване са влезли в сила, оспорването по тях от жалбоподателите е проведено и са приключили с влезли в сила съдебни актове. По време на издаване/одобряване на оспорваното РС и инвестиционния проект и във връзка с проведена отчуждителна процедура, с която е отчуждена S идеална част от поземлен имот с проектен идентификатор 68134.504.7134 (незастроен с площ на отчуждаване 768 кв.м.), поземлен имот с проектен идентификатор 68134.509.1733 с площ за отчуждаване 74 кв.м.представляващи реални части от ПИ с идентификатор 68134.509.1738. по отношение на тази отчуждителна заповед е налице влязъл в сила съдебен акт, с който е обявена за нищожна отчуждителната заповед по отношение на определеното обезщетение за всеки от собствениците/жалбоподатели. Не е спорно, за съда и съдът го приема като установено, че в полза на всеки от собствениците е изплатено определеното обезщетение за отчуждаемата част, като по делото, в настоящото производство са представени удостоверителни документи за платени суми за отчуждаване на имот.

Следва да се посочи, че едно от основанията на ВАС за отмяна на определение на АССГ, с което е било прекратено производството по делото и връщането му за продължаване на съдопроизводствените действия е дали извън отчуждения имот, за който жалбоподателите са обезщетени има и други отчуждени имоти.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно – техническа експертиза (СТЕ). Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, независимо от оспорването от страна на пълномощника на жалбоподателя Д.. СТЕ е допусната по определени от предходния съдебен състав задачи, както и такива определени от жалбоподателя Д.. Съдът приема, а и това не се оспорва и не може да се оспори от жалбоподателите, че по отношение на закупен от тях имот през 2006 г. с площ от 22000 кв.м., са проведени процедури по отчуждаване на части от имота. Безспорно е, че към 2006 г., имот 1199, кв. 4а по плана на С. м. НПЗ „Х. Д. – М.“, както и сгради в

продавания имот. Считано от 2010 година, във връзка с осъществяване на проект по изграждане на техническа инфраструктура от страна на СО, като инвеститор на проекта се провеждат отчуждителни процедури. Безспорно е, че във връзка с провеждането на такива процедури, жалбоподатели са правили нотариални актове за корекция на този от 2006 г., като в следващи от 2012 се сочат и като части от имот 1199, и други имоти. Водени са множество дела, повечето от 8които са приключвали успешно за жалбоподателите.

За установяване на твърдените от страните факти са приети писмени доказателства: Скица № 15-405593-14.04.22 на ПИ с идентификатор 68134.509.55, с посочване на самостоятелни обекти по КККР, заснети постройки; скица 15-405599-14.04.22 на ПИ 68134.509.52; Скица №15-405601-14.04.22 на ПИ 68134.509.7134; скица № 15-803100-02.09.2019 на ПИ 68134.509.52; скица № 15-537284-23.06.2020 на ПИ с идентификатор 68134.509.55; скица № 15-77968-22.02.2017 на ПИ с идентификатор 68134.509.1738; скица № 15-82029-28.01.2020 г. на ПИ 68134.509.1739; скица № 15-802399/02.09.2019 на ПИ 68134.509.1169. Решение 1315/0.03.21, а.д.5549/20 г. АССГ; Решение №8409/29.12.2016г. на АССГ; решение 6591/30.10.2015, а.д. 1236/2014 г.; нотариални актове от 2006, 2012, 2013, удостоверяващи правото на собственост на жалбоподателите; А. №№ 1032/2006; 1494/2011; 1522/2011; 1579/2019; 1916/2019; 3 бр. платежни нареждания; заповед СОА18-РД40-93/2018 г., предмет на съдебен контрол по а.д. 10691/2018 г. на АССГ; комбинирани скици. Съдът кредитира представени и заверени преписи в това производство, каквито са изпълнените указания от пълномощника на Д., както и от представителите на ответника и на заинтересованата страна.

Като взе предвид заявените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваното РС Б-24/19.03.2019 г., е издадено след отмяна на РС Б-12/06.02.2012 г., издадено от главен инженер на Д., със съдебно решение № 6591/30.10.2015 г., а.д. № 1236/2014.

Съгласно изричната норма на чл.148, ал.1 ЗУТ Строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. В ал.4, изр. 1-во на чл.148 е предвидено, че РС се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект, когато такъв се изисква. Определение на понятието възложител по смисъла на ЗУТ е дадено в разпоредбата на чл.161. Според ал.1 на цитираната норма възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. Нормата на чл. на чл. 149, ал.2, т.1 вр. ал.1 от ЗУТ посочва, че заинтересовани лица да обжалват издаденото разрешение за строеж и одобрените инвестиционни проекти в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж, са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на

специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал.1 от ЗУТ- и собственикът на земята. Текстът изчерпателно определя кръга на заинтересованите лица, имащи правен интерес да обжалват разрешението за строеж, сред които не попадат собствениците на съседни имоти. Единствения спорен въпрос е дали жалбоподателите са собственици на имоти, предмет на отчуждаване, по които отчуждителните процедури не са приключили, за да противопоставят правата си към з. страна Столична община, която се легитимира като собственик на имотите засегнати от проекта за изграждане на обекта, предмет на оспорваното РС и одобрения инвестиционен проект към него.

Не е спорно между страните и съдът приема за установено от приетата СТЕ и със събраните писмени доказателства, че строежът за който са одобрени инвестиционен проект от 19.03.2019 г. и РС №Б-24/19.03.2019 г., не засяга непосредствено ПИ с идентификатори №№ 68134.

Заинтересованата страна СО – посочена като възложител в РС №Б-24, се легитимира като собственик на ПИ пл. №1169 и пл. №№52 (68134.509.52) и на реални части от ПИ пл. №1153 и пл. №55 (68134.509.55), съответно с площи от 780 кв.м. и от 12609 кв.м., кв.4а, м. НПЗ „Х. Д. - М.“. По отношение на тези имоти и части от имоти е приключило производството по отчуждаването им с влезли в сила Заповеди №РД-40-34/15.09.2010г., №РД-40-38/15.09.2010г., №РД-40-35/15.09.2010г. и №РД-40-36/15.09.2010г. Върху тези имоти СО удостоверява правото си на собственост с актове за публична общинска собственост съответно с №1522/02.08.2011г., №1032/19.04.2006 г., №1494/07.03.2011г. по отчуждителни процедури със заповеди №РД-40-36/15.09.2010г. Съставени са АОС 1879/06.032019 г. и АОС 1879/23.04.2019 г. Със заповед № СОА18-РД40-93/11.09.2018 г. е отчуждена и част от ПИ с идентификатор 68134.509.7134. От страна на СО са представени удостоверяващи документи за това, че имотв очертанятия на който следва да се извърши строителството на обекта, за който е издадено РС и одобрен инвестиционен проект е собственост на възложителя. В тази връзка съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателите, че предвиденото с одобрения инвестиционен проект уврежда правата им на собственици, доколкото не е спазена процедура по даване съгласие за строеж в съсобствен имот. След отменителното решение на АССГ по адм. дело 1236/2014 г. е проведена процедура от страна на СО за отчуждаване на имот, за който се отнася този съдебен акт. При следващото обжалване на заповед СОА18-РД40-93/11.09.2018 г. съдът я отменя в частта по определяне на оценката и сумата за обезщетение, както и отхвърля жалбите и молбите за отмяна в частта, с която се отчуждава имота по тази заповед. Както беше отбелязано СО удостоверява вещните си права върху реална част от имоти за реализиране на предмета на РС с издадени АОС в годините след като жалбоподателите са придобили правото на собственост върху 22000кв.м. – имот пл. № 1199, кв. 4а по плана на С., м. „НПЗ Х. Д. - М.“ Според изричната норма на чл.5, ал.2 ЗОБС актът за общинска собственост е официален документ, съставен от длъжностно лице по ред и форма, определени в закона и следователно има обвързваща доказателствена сила относно удостоверените с него факти.

Съдът не приема да има противопоставими права на собственост. Факт, че за отчуждени части от имот на жалбоподателите са съставени АОС е основание да се приеме, че върху тези части от имоти, за които са съставени АОС и са засегнати от предвидения строеж жалбоподателите не могат да противопоставят права, които да са

съобразени от административния орган. Предмет на обжалваното РС не е цялото трасе на строежа. Съдът приема за безспроно, че РС е за обект, който ще се изгради в трасето на предвидена улична регулация, която за целия отчужден имот в частите му попада в зона Тти, Тзв и зона за озеленяване. Съдът е обвързан, касателно приключилата процедура по отчуждаване, че за имот пл. № 55 с площ 12609 кв.м. е издадена заповед № РД-40-36/15.09.2010 г. на кмет на СО, влязла в сила с решение № 3536/25.05.2016, а.д. 1149/2014 по описа на АССГ / ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. Х. Г. (М.) с искане за обявяване на нищожност на Заповед № СО-РД-40-36 от 15.09.2010г. на кмета на Столична община, с която се отчуждава реална част от ПИ № 55, от кв.4а, м. НПЗ „Х. Д. – М.”, отредена за улица, с площ от 12609 кв.м и част от Автоработилница със застроена площ 390 кв.м.в кв. 4а./ В тази връзка, съдът не намира правна обосновка в жалбите, затова, че се отчуждава застроен имот, което било порок на обжалваното РС. През 2010 г. е издадена заповед, влязла в сила с която заповедта за отчуждаване на имот пл. № 55 и в застроената част не следва да се коментира.

Жалбите са неоснователни и се отхвърлят. Съдът е склонен да приеме и недопустимостта им, по причина, че необходимите отчуждавания сй реализирани по цялото трасе на ДЛВК, но отчуждаемите части не са за ДЛВК, а предвижданията са из транспортна инфраструктура, а ДЛВК е съобразен с това да да е в границите на уличната регулация. Съдът приема за основателно възражението на ответника, чрез процесуален представител и на представителя на СО, че по отношение проведеното отчуждаване е заплатено и дължимото обезщетение, а от това следва, че е налице хипотезата на чл. 29, ал. 3, т. 1 от ЗОС. След като е заплатено равностойното парично обезщетение фактическият състав по отчуждаването на имота е завършен, следователно е настъпило и отчуждителното действие на съдебното решение, както и в отхвърлителната му част. Развитите оплаквания в жалбите са за нарушено право на собственост, което е предмет на друго производство. Оспорваното РС е издадено в съответствие с предвижданията на ПУП.

Съгласно чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В ал.2 на чл.142 АПК е предвидено, че установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. От анализа на цитираните разпоредби следва извод, че от значение за делото са само онези последващи факти, които променят съществуващото към момента на постановяване на акта правно положение – т.е. такива, които действат с обратна сила. Факт, че след издаване на РС и одобряването на проекта е постановяване на допълнителното решение по искане на жалбоподателите, с което се отхвърля жалбата им по отношение заповед СОА18-РД40-93/2018 г. на кмета на СО (р. № 6919/03.12.2020г., а.д. 10691/2018). Съдът не намира, че в това решение са обективирани факти, които да ползват жалбоподателите за това, че оплакванията срещу тази отчуждителна заповед са отхвърлени. Следва извод, че издаденото РС е съобразено изцяло с правата на възложителя на строежа, като последния доказва правта на собственост за издаване на РС, както и за одобряване на проектите към РС.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и 4 от АПК на ответник и на заинтересована страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съдът, с оглед правната сложност, продължителността на производството по настоящото дело и предходното 11086/20 г., приема, че на представителите на ответник и на заинтересованата страна се дължи юрисконсултско възнаграждение по

200 лева. Тъй като разноските се дължат на СО, жалбоподателите се осъждат да заплатят общо разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лева.

По тези съображения, съдът РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. П. Д. от [населено място] против Разрешение за строеж № Б - 24/19.03.2019 год. на главния инженер на Н. - СО и Инвестиционен проект от 19.03.2019 год. за „Интегриран проект за водния сектор на [населено място] - Дубльор на ляв В. колектор и реконструкция на съпътстващата инфраструктура“.

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. Х. Г. - М. от [населено място] против Разрешение за строеж № Б - 24/19.03.2019 год. на главния инженер на Н. - СО и Инвестиционен проект от 19.03.2019 год. за „Интегриран проект за водния сектор на [населено място] - Дубльор на ляв В. колектор и реконструкция на съпътстващата инфраструктура“. ОСЪЖДА И. П. Д., ЕГН [ЕГН] и Е. Х. Г. – М. ЕГН [ЕГН] да заплатят на Столична община, разноски в размер на 400 (четиристотин) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия